

Mál nr. 433/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Greiðslukortatrygging.

Takmörkun ábyrgðar vátryggingafélags. Varúðarreglur.

Gögn.

248. Málskot mótttekið 13. nóvember 2023, ásamt fylgiskjöllum.

249. Bréf V dags. 4. desember 2023, ásamt tölvupósti V til M frá 6. nóvember 2023.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi verið á göngu á strönd á Tenerife ásamt vini sínum hinn 26. október 2023 þegar karlmaður sem hann þekkti ekki kom að honum og bauðst til að taka mynd af M og vini hans. M afhenti manninum símann en sá hljóp í burtu með símann og þrátt fyrir að M hafi hlaupið á eftir manninum þá náðist hann ekki.

M telur að greiða eigi bætur úr farangurstryggingu greiðslukortatryggingar sinnar hjá V vegna tjónsins á símanum.

V hefur hafnað bótaskyldu og vísar til þess að M hafi brotið gegn varúðarreglu í vátryggingarskilmálum, sbr. gr. 5.1 þar sem komi fram að skilyrt sé að vátryggði hafi gætt fyllsta öryggis við vörslu hins vátryggða og það hafi M ekki gert með því að afhenda ókunnugum einstaklingi símann sinn á fjölfarinni strönd. V vísar til 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 (vsl.) þar sem fram komi að félaginu sé heimilt að fella niður ábyrgð sína í heild eða að hluta sé varúðarreglum ekki fylgt.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um hvort M hafi brotið gegn varúðarreglu í gr. 5.1. vátryggingarskilmálum greiðslukortatryggingar sinnar þar sem segir að einkamunir vátryggðs séu vátryggðir gegn tjóni af völdum þjófnaðar en skilyrði bótaskyldu sé að hinn vátryggði hafi gætt fyllsta öryggis við vörslu hins vátryggða. Í gr. 5.6 í vátryggingarskilmálum eru tilgreindar sérstakar varúðarreglur og í gr. 5.7 er kveðið á um að skylt sé að fara eftir varúðarreglum í vátryggingarskilmálum og sé þeim ekki fylgt geti ábyrgð V fallið niður í heild eða að hluta skv. 26. gr. vsl.

Þó fyrirmæli um að gæta fyllsta öryggis við vörslu hins vátryggða í gr. 5.1 í vátryggingarskilmálum V sé ekki tilgreint með skýrum hætti sem varúðarregla verður ákvæðið talið falla undir skilgreiningu á varúðarreglu sem fyrirmæli í vátryggingarsamningi, sbr. a. og c. lið 12. tl. 2. gr. vsl. Við mat á því hvort M hafi farið gegn þeim fyrirmælum að gæta fyllsta öryggis við vörslu hins vátryggða (símans) verður að líta til þess að M afhenti ókunnum manni nýlegan síma á strönd en þar virðist hafa verið auðvelt að hlaupa í burtu með símann. Á ferðalögum þar sem ferðafólk þekkir ekki aðstæður til hlítar verður að líta svo á að slík háttsemi feli í sér brot gegn umræddri varúðarreglu. Sök M er mikil og telst til stórkostlegs gáleysis í skilningi 2. mgr. 27. gr. vsl. Skýr orsakatengsl eru milli háttseminnar og tjónsins og verður því talið að ábyrgð V falli niður í heild, sbr. 26. gr. vsl. M á því ekki rétt til bóta úr greiðslukortatryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr greiðslukortatryggingu hjá V.

Reykjavík, 23. janúar 2024.

Póra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir